

Naročnina mesečno 25 Din, za inozemstvo 40 Din — nedeljska izdaja celoletno 96 Din, za inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v Kopitarjevi ul. 6/III

SCLOVENECE

Telefoni uredništva in uprave: 40-01, 40-02, 40-03, 40-04, 40-05 — Izhaja vsak dan zjutraj razen ponedeljka in dneva po prazniku

Cek. račun: Ljubljana št. 10.650 in 10.349 za inserate; Sarajevo št. 7563, Zagreb št. 39.011, Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitarjeva ulica št. 6.

Kdo hujska na vojno

Če kdaj, lahko danes z ozirom na medsebojne odnose velikih in malih držav rečemo, ne da bi pretiravali, da so naravnost kaotični, tako da se v njih nihče prav ne spozna, najbrž niti vodilni državniki Evrope in Amerike ne. So preroki, ki nič ne dvomijo in javnosti z največjo prepričanostjo dopovedujejo, da je sedanji položaj na svetu podoben onemu leta 1914 in da stojimo prav tako kakor takrat na pragu nove svetovne vojne. Na drugi strani pa ni nič manjše število onih, ki v vojno niti malo ne verujejo ali jo vsaj ne smatrajo kot verjeten izhod iz nepopisne zmede današnjih dni. Pravijo, da se najmanj že deset let ponavljajo napovedi, da bo vojna izbruhnila prihodno pomlad, če pa ne spomladi, pa prav gotovo jeseni, in če jeseni ne, pa drugo leto. V zgodovini je pa to, kar se bo zgodilo v bližnji ali daljni bodočnosti absolutna neznanica in dogodki so navadno vedno postavljali na laž prerokov, ki so z gotovostjo trdili, ali da bo vojna, ali pa se bodo vsi spori poravnali mirno. Tudi, kaj ljudje splošno mislijo in čutijo, ni merodajno. Večkrat je izbruhnila vojna, ko je bila javnost splošno prepričana in so tudi državniki s strokovnjaško gotovostjo izjavljali, da se mir še dolgo ne bo motil, in nasprotno vemo, da je Evropa večkrat kljub konfliktom, ki so se zdeli nepremostljivi, uživala blagoslov miru, medtem ko ni skoraj nihče dvomil, da bo moral spregovoriti med.

Nasprotja med političnimi ideologijami, ogromnimi gospodarskimi interesi, ki stoje na kocki, in nacionalnimi silami, od katerih je vsaka prepričana, da jo hoče druga napasti, ter si druga druga očitajo imperializem, so danes v resnici huda in nujno zahtevajo čimprejše izravnave ali po strašnem bojnem pretresu ali pa po mirnem in splošnem sporazumu, ki bi trajal vsaj nekaj desetletij. Kdor se boji vojne, se opira na dejstvo, da ni videti nobene možnosti mirne poravnave med državami, ki trdovratno vztrajajo vsaka na svojem stališču in so pritrle svoje različne poglede in zahteve, od katerih da ne morejo odstopiti za nobeno ceno, do skrajnosti. Kdor pa je prepričan, da mora priti do sporazuma, naj se vsi različni mednarodni spori zdijo še tako neporavniljivi, pa izhajajo iz predpostavke oziroma iz dejstva, da se vsaka velika ali mala sila v Evropi ne boji nobene stvari bolj nego vojne in utegnejo imeti prav, zakaj to je gotovo, da je strah pred vojno danes, hvala Bogu, najmočnejša ovira za to, da vojna vseh proti vsem ne izbruhne. Medtem ko pesimisti po pravici lahko dvomijo v razloge, s katerimi na primer predsednik češkoslovaške republike utemeljuje svoje stodoletno prepričanje v mirni konec sodobnih homatij — da je namreč duh spravljivosti globoko vkorujen in zavesti sodobnega človeštva — pa nihče ne bo oporekal, da držijo ugotovitve, ki jo je nedavno izrekel francoski poslanik v Berlinu Poncelet, da noben pameten človek in nobena sila na svetu ne dvomi, da bi v prihodnji svetovni vojni ne bilo več ne zmagovalcev ne premagancev, ampak da bi bili premagani vsi in da bi mir zavladal šele, ko bi bilo do temeljev vse porušeno, kar imenujemo gmotno blagostanje in kulturo.

Značilno je danes, da se prepričanje o bližnjem izbruhu svetovne vojne širi iz krogov, ki so v politični zvezi s sovjetsko Rusijo in tudi ideološko več ali manj simpatizirajo s sovjetskim režimom. Zlasti francoska ljudska fronta in njena glasila, predvsem zloglasni »L'Oeuvre«, je središče, iz katerega se dan za dnem širijo po vsem svetu članki, vesti in razprave, ki utrjujejo v javnem življenju razpoloženje, kakor da ves svet ni ničesar drugega ko z eksplozivnimi snvmi nabit prostor, ki čaka samo bakle, s katero ga bo kdo zažgal; razume se, da ti krogi že vnaprej delajo za tako katastrofo odgovorne tako zvane avtoritarne režime in sile, sebe pa slikajo kot mirne angele. Je pa vse to pisane tako, da vzbujajo sum, kakor da bi ta tabor napovedovalcev bližnjega svetovnega požara sam srčno želel, da bi ta požar izbruhnil, v čemer nas potrjuje tudi glasila ruskih svetovet, ki pripravljajo svet na vojno, trdeč, da se vse burzuanne sile sveta že dolgo pripravljajo, da napadejo Sovjetijo. To melodijo je zapel že Ljennin in jo navija zdaj spet Stalin, ki je ukazal inteligentnim kulijem svojega despotskega režima pisati, da bo za to vojno seveda sledila svetovna revolucija, oziroma, da se bo končala s sovjetsizacijo vsega sveta in je to zdaj tudi sam javno zapisal v moskovski »Pravdi« od 15. t. m. Gospa Tabuis, ki jo po pravici imenujejo Egerijo francoskega levičarskega režima, pa pridno sekundira Stalinu in hujska na krvavo vojno dveh ideologij: socialistične in fašistične, ki se mora seveda končati z zmago rdečih revolucionarjev...

Dočim se vladajoča francoska »demokracija« ljudske fronte žal popolnoma vdajo tem nagonom in stremeljem sovražnikov evropske krščanske kulture, ki jo želijo uničiti z ognjem in mečem, pa je angleška demokracija drugačnega mnenja. Sedanji angleški premier Chamberlain je te dni jasno izrekel, da Anglija veruje v mir in da si bo z vsemu silami prizadevala, da ga ohrani, in če Anglija to reče, smemo verjeti, da bo res tako in da ta prizadevanja po vsej priliki ne bodo doživela neuspeha. Zakaj vojna in vpliv ter interesni krog britskega imperija je zaenkrat gotovo močnejši nego krvočrne sanje sovjetskih mogotcev. Gotovo sta tudi v Angliji dve struji, ena konservativna, ki neprijazno gleda alianco med največjo angleško prijateljico Francijo in sovjetsko Rusijo, in druga, kateri pripada liberalna opozicija in skrajneži delavske stranke, s katero tudi simpatizira zunanji minister Eden, ki v alianci med Parizom in Moskvo vidi najboljšo orožje v rokah velikih demokracij, da se kroti Nemčija in oslabi, če ne zlomi os Rim-Berlin. Znano je tudi, da med Chamberlainom in Edenom vlada v tem oziru neko nesoglasje, ki se je zlasti pokazalo te dni, ko na eni strani Chamberlain skuša čimprej doseči sporazum z Italijo za ceno priznanja afriškega imperija, dočim Eden temu stavlja vse možnosti ovire. Toda interes, ki ga ima Anglija na pomirjenju v Evropi in tradicionalna patriotična zavest vseh Angležev, naj sedijo na skrajni desnici ali na skrajni leviči, so premagali razne

O čem sta govorila v Berchtesgadenu

Po londonskih poročilih

London, 15. febr. TG. O sestanku v Berchtesgadenu med Hitlerjem in Schuschniggom je povedati tukaj tele podrobnosti:

1. Sestanek je želel Mussolini sam, ki je hotel, da naj se avstrijsko vprašanje uredi še prej, preden bi se Italija popolnoma sporazumela z Veliko Britanijo;

2. Hitler je na sestanku izjavil, da bo javno priznal avstrijsko neodvisnost, zahteva pa za svoje pristaje v vladi troje ministrstev in sicer vojno in notranje ministrstvo in ravnateljstvo javne varnosti;

3. Schuschnigg j izjavil, da bi lahko odstopil samo notranje ministrstvo;

4. nato mu je Hitler odgovoril, da ne more prevzeti nikakih jamstev za razvoj dogodkov v Avstriji in je bodočnost Avstrije narisal Schuschnigg v zelo temnih barvah;

5. Schuschnigg je nato izjavil, da mora za vsako vladno spremembo vprašati poprej za mnenje predsednika republike Miklasa in svoje tovariše v vladi;

6. Hitler pa mu je odgovoril, da mora dobiti Schuschniggov odgovor še pred svojim govorom v rajstagu dne 20. februarja;

7. ko se je Schuschnigg vrnil na Dunaj, ni hotel objaviti uradnega poročila, ker ni hotel jasno pristati na Hitlerjeve pogoje in jih tudi ni hotel kratkoma odkloniti. To se mu je zdelo preveč usodno;

8. Schuschnigg je takoj stopil v stik z Rimom in Mussoliniju zaprosil za posredovanje in mu izjavil, da bi bila to za Avstrijo popolna kapitulacija, če bi moral pristati na Hitlerjeve predloge;

9. Mussolini pa ne biva v Rimu, ampak nekje v okolici in še ni odgovoril. Vse je torej odvisno od Mussolinija.

Se en sestanek

Dunaj, 15. febr. TG. Tukaj se širijo vesti, da bo Schuschnigg imel še en sestanek z nemškimi državniki. Najbrž se bo sestal v Inomstu z Göringom, ki je poseben Hitlerjev pooblaščenec za Avstrijo. Če pa tega sestanka ne bi bilo mogoče organizirati, tedaj bi se Schuschnigg sestal s Hitlerjem v Inomstu tedaj, ko bo Hitler potoval v Italijo. Na sestanku z Göringom bi se govorilo največ o gospodarskem sodelovanju med Avstrijo in Nemčijo, ker vodi Göring vso nemško gospodarsko politiko.

Angleški poslani naj poizvedo...

London, 15. febr. c. V Londonu se silno zanimajo za posledice razgovorov v Berchtesgadenu. Sploh so silno pozorni na ves potek dogodkov v Srednji Evropi, ki se te dni tako hitro slede.

Danes so iz zunanega ministrstva uradno naročili diplomatskim zastopstvom v Berlinu, Ri-

Uradno avstrijsko poročilo in nova vlada

Dunaj, 15. febr. c. Načelnik propagandnega oddelka pri avstrijski vladi, polkovnik Adam, je nocoj ob 10 v dunajskem radiu prebral uradno poročilo o sestanku med Schuschniggom in Hitlerjem dne 12. februarja v Berchtesgadenu. Dostavil je, da bodo to uradno poročilo istočasno prebrali v Nemčiji in v Avstriji.

Uradno poročilo pravi, da sta se Hitler in dr. Schuschnigg zlasti pogovarjala o tem, kako bi se popolnila pogodba z dne 11. julija 1936, in sicer tako, da bi pogodba popolnoma zajamčila iskrene in prijateljske odnose med obema državama. Pogodbi niso bili dodani nobeni novi dostavki, pač pa sta oba državnika prepričana, da bodo njuni sklepi koristili vsemu položaju v Evropi.

Potem, ko je prebral uradno poročilo, je polkovnik Adam poudaril, da je v odnosih med Nemčijo in Avstrijo prišel zdaj čas za splošno in dokončno razčiščenje.

Posebno danes so se razširile senzacionalne vesti o bodočih dogodkih v Avstriji; zato mora ugotoviti, da se temelji pogodbe z dne 11. julija 1936 ne bodo prav nič spremenili. V veljavi ostane majeska ustava iz leta 1934 in domovinska fronta se ne bo nič cepila. Nobena stranka izven domovinske fronte ne bo smela delovati, pač pa se lahko domovinski fronti priključijo tisti, ki so doslej še stali ob strani.

intrige in tendence, ki so šle za tem, da bi se spor med Chamberlainom in Edenom poglobil in privedel do krize v angleški vladi, ki bi gotovo ne imela dobrega vpliva na mednarodni položaj. V trenutku, ko v Moskvi, kjer so zelo razočarani nad potekom državljanske vojne v Španiji, katere je kriva Moskva, ki je ščuvala na popolno krvavo iztrežitev nacionalnega in katoliškega elementa Španije, odkrito hujskajo na vojno, pripravljajo v Londonu pot Edena po Evropi, kjer bo stopil v stik tako z avtoritarnimi režimi kakor s svojimi prijatelji, ki se oklepajo angleške in francoske demokracije, da se doseže spet sporazum in sodelovanje vseh evropskih sil, da se izognemo splošni vojni in se posvetimo mirnemu delu za gospodarsko okrepitev sveta. V sporazumu s Francijo hoče Anglija doseči spet harmonijo v Evropi, kolikor je pač mogoče, in bo seveda v prvi vrsti temeljito preresetala svoje dosedanje odnose z Italijo in Nemčijo, pripravljena na pameten kompromis v prid evropskemu miru. Seveda ni mogoče o izidu teh prizadevanj ničesar prerokovati, toda razveseljiv je že velik napor Anglije, da prepreči požar, ki ga drugi s tako vneto netijo.

Razveseljivo je tudi dejstvo, da se tudi v Franciji množijo glasovi zelo uglednih politikov,

mu in Dunaju, da naj zahtevajo pri teh treh vladah pojasnila o sklepih na tem sestanku. Popoldne je v Berlinu že odšel sir Neville Henderson v nemško zunanje ministrstvo. Menijo, da je ta stik med angleško in nemško vlado zelo važen, ker se nadaljuje s tem pogajanja, ki jih je našel v Nemčiji lord Halifax. Na današnjem sestanku med Hendersonom in von Ribbentropom se je že govorilo o vsebini prihodnjega Ribbentropovega obiska v Londonu. Ribbentrop bi naj s svojim obiskom v Londonu nadaljeval pogajanja z Nemčijo, kjer so se zaradi odpovedanega Neurathovega obiska ta v poletju ustavila.

Berlin, 15. febr. AA. (DNB) Vodja rajha in državni kancler Hitler se je danes vrnil iz Berchtes-

Avstrijski notranji minister odstopil

Austrija išče „trajno obliko v razmerju do Nemčije“

Dunaj, 15. febr. AA. (Stefani) Nadaljujejo se politični razgovori za rekonstrukcijo dr. Schuschniggove vlade. V političnih krogih govore, da bo sedanji ponkancler general Hulpert z več ministri-strokovnjaki stopil iz vlade, in da bo dr. svetnik Seiss imenovan za notranjega ministra. Notranji minister Horstenau je odstopil, da olajša Schuschniggovo pogajanja za sestavo nove vlade. Izvedlo se je, da bo Horstenau imenovan za avstrijskega poslanika v Berlinu ali pa za obrambnega ministra. Lista novih ministrov bo izšla po sodbi tukajšnjih krogov najkasneje do sobote.

»Neues Wiener Tagblatt« piše, da je zvezni kancler dr. Schuschnigg sklical za danes sejo pokrajinskih voditeljev patriotske fronte. Seji bo prisostvoval dr. Schuschnigg z več člani vlade. List meni, da bo dr. Schuschnigg podal poročilo o večrajših sklepih avstrijske vlade in da bo govoril o razgovorih, ki so v teku in o splošnem političnem položaju. List meni, da je sedanjim razgovorom za ureditev avstrijske vlade namen, da se da trajna oblika v razmerju med Nemčijo in Avstrijo in da se odstranijo razna nesoglasja. Glede razmerja med Nemčijo in Avstrijo misli list, da so diplomatski razgovori v teku in da se bodo nadaljevali.

Na koncu računa list z rekonstrukcijo avstrijske vlade in pravi, da je imel dr. Schuschnigg večeraj več razgovorov z različnimi politikmi, kakor n. pr. z bivšim kanclerjem Enderjem, ki je sestavil besedilo ustave iz leta 1934, in z dunajskim županom Smitzom.

Dunaj, 15. febr. c. Proti večeru se širijo vesti, da se je kancler Schuschnigg vdal in sprejel v načelu Hitlerjeve zahteve. Schuschnigg se čuti popolnoma osamljenega in je bil njegov položaj posebno to noč brezupen. Največja je borba za notranje ministrstvo in za njegov novi obseg. Hitler je namreč zahteval za svojega kandidata notranje ministrstvo

Nova vlada

Dunaj, 15. februarja. c. Kmalu potem, ko je bilo prečitano uradno poročilo, se je izvedelo, da je nova avstrijska vlada v svojih glavnih resorih sestavljena tako-le:

drž. kancler in vojni minister dr. Schuschnigg; podkancler Zermatto; notranji minister Seys-Inquart; zunanji minister dr. Guido Schmidt; načelnik za javno varnost dr. Skubl.

Glavne spremembe vlade so torej v tem, da je moral izpasti vojni minister Zehner. Njegov odstop je zahteval Hitler na sestanku v Berchtesgadenu, pa se je temu tedaj Schuschnigg baje upiral. Novi notranji minister pa bi moral po dogovoru v Berchtesgadenu baje dobiti tudi v svoje roke oddelek za javno varnost. Vendar pa je Schuschniggov zaupnik dr. Skubl postal načelnik tega oddelka, dasi je v novem vladnem ukazu rečeno, da je ta oddelek izrecno podrejen novemu notranjemu ministru.

ki jih nihče ne more istovetiti s fašizmom in ki odločno vstajajo zoper nesrečno politiko ljudske fronte, ki se je popolnoma vpregla v jarem ruskih svetovet. Zdi se, da so v Chautempovem kabinetu, ki se zamaž trudi, da bi rešil Francijo pred usodnimi posledicami politike ljudske fronte, ki ruši gospodarsko blagostanje in socialni sporazum ter Francijo tira v vse večje mednarodne konflikte in napetosti, šteti dnevni in da se pripravljajo sile zmernih republikancev, da obrnejo krmilo francoske politike v drugo smer. Bivši predsednik Flandin je imel te dni govor, v katerem je odkrito pokazal na neizogibne posledice fanatične sovjetsko-filtske politike francoskih levičarjev, ki vodi v krvavo vojno zaradi dveh ideologij, medtem ko je Francija, ki jo je pogubna socialna in gospodarska politika prijateljev Moskve razmajala do dna, nujno potreben mir in mirno delo ter sporazum z Nemčijo in Italijo, ki bi bil v čast Franciji pa v prid svetovnemu miru.

Vojni hujskači, ki bi zaradi zmage svojih prekućinskih ideologij in socialističnega fanatizma radi priklkali spet vojno furijo temeljni tega razdejanja in uničevanja, so torej zadeli na močan odpor, in upati je, da ta odpor ne bo brez blagodejnih posledic.

gadenu v Berlin. Kakor so že prej poročali, bo drevi tradicionalni diplomatski sprejem, ki se ga bo udeležil tudi Hitler. Pred tem sprejemom bo pa zunanji minister Ribbentrop sprejel diplomatske zastopnike v Berlinu.

Eden bo potoval po Evropi

Instambul, 15. febr. b. Tukajšnji listi objavljajo senzacionalno vest, da bo britanski zunanji minister Eden v kratkem potoval po srednji in južnovzhodni Evropi. Na svojem potovanju bo minister Eden stopil v zvezo z vsemi odgovornimi državniki tega dela Evrope in bo obiskal Pariz, Dunaj, Prago, Beograd, Budimpešto in Ankaru.

in pa ravnateljstvo javne varnosti. To ministrstvo in ravnateljstvo bi naj prevzel Seiss Inquart.

Okoli poldne pa se je Schuschniggov položaj nekoliko zboljšal in je bilo baje v načelu sklenjeno tako, da naj bo Seiss Inquart notranji minister, ravnateljstvo javne varnosti pa bi še naprej vodil Skubl, ki je zaupnik Schuschniggov.

Nova vlada, ki bo najbrž sestavljena že nocoj, bi v glavnem imela te-le osebnosti: Schuschnigg, kancler, Zernato, podkancler, Schmidt, zunanji minister in Seiss Inquart, notranji minister.

Pričakuje se izprememba tudi v pravosodnem ministrstvu, zaradi bolezni v. Ressa pa tudi v ministrstvu za socialno politiko.

Mussolini naj svetu e

Dunaj, 15. febr. c. Na Dunaju govore, da je v soboto zvečer Hitler Schuschniggu predložil že sestavljeni protokol zahtev o Avstriji in ta protokol bi naj Schuschnigg kar podpisal. Ta je pa to odklonil. Hitler je posebno zahteval, da mora odstopiti tudi vojni minister general Zehner. Ta bo pa baje še ostal na svojem položaju.

Širijo se tudi vesti, da je voditelj narodnih socialistov kapitan Leopold že odpotoval v Nemčijo. Inž. Tausk, ki je bil nedavno aretiran, pa bo pomiloščen in bo odpotoval v Berlin.

Čez dan je Schuschnigg večkrat skušal govoriti z Mussolinijem, iz Rima pa so mu odgovorili, da ne morejo svetovati, ali naj sprejme nemške predloge ali ne.

Goga v St. Moritzu

Bukarešta, 15. februarja. b. Bivši romunski predsednik Goga je naglo zbolel. Na nasvet zdravnikov je šel v inozemstvo. Goga je v spremstvu svojega osebnega zdravnika odpotoval v St. Moritz, kjer se nahaja sedaj tudi bivši zunanji minister Titulescu.

Potrjujejo vesti, da bo prišlo do ustanovitve trajnega kronskega sveta, ki mu bo predsedoval patriarh Miron. Mesto predsednika vlade bi prevzel bivši ministrski predsednik Tatarescu ter se v tej smeri že vodijo pogajanja. Glede bodočega režima v Romuniji poudarjajo, da ne bo prišlo do uvedbe korporativizma, temveč bo uveden »omejeni parlamentarizem«, tako da parlament ne bo mogel rušiti vlade.

Notranji minister je poslal prefektom zelo podrobno okrožnico, v kateri jim nalaga, da imajo strogo izvesti vladni program in da nimajo dovoliti nobenih strankarskih manifestacij. Prepovedani so vsi shodi in slaherno deljenje propagandnih spisov. Prefekti imajo pravico zapreti vse strankarske lokale. Dalje poudarja okrožnica, da se ima uradništvo depolitizirati.

Prvi znaki nezaupanja

Pariz, 15. februarja. b. Zunanji minister Delbos bo na današnji seji ministrskega sveta obširno poročal o romunskih dogodkih.

Sestavo vlade gosp. Tataresca bi v Parizu ugodno sprejeli. Njegova vlada bi lahko računala tudi na podporo Francije in Anglije pri reševanju krize.

Položaj vlade se maje

Bukarešta, 15. febr. c. O dogodkih v Romuniji objavlja »Paris Soirs« senzacionalne vesti. Tako piše list, da je patriarh Miron Christea že podal svojo ostavko, kralj pa te ostavke ni sprejel.

Anglija ne priznava zasedbe Abesinije

London, 15. febr. V spodnji zbornici je zunanji minister Eden izjavil, da Anglija ne misli priznati Italiji posest Abesinije. Anglija stoji še vedno na istem stališču kakor 5. maja preteklega leta, namreč, da je rešitev tega vprašanja odvisna od Zveze narodov.

»Daily Mail« (London) piše, da sta večeraj imela Chamberlain in Eden iskren razgovor o vseh vprašanjih zunanje politike. Oba sta se v vseh vprašanjih sporazumela.

Volitve na Irskem

Belfast, 15. febr. AA. Reuter: Definitivni izid volitev v severni Irski je tale: Unionisti 39, nacionalisti (de Valera) 8, neodvisni unionisti 2, in neodvisni 1. Od leta 1922 naprej unionisti še niso imeli toliko mandatov.

Dunajska vrem. napoved: Večinoma oblačno, sneg, lahen mraz.

Zagrebska vrem. napoved: Hladno, morda padavine.

Zasedanje banskega sveta

Prvi govornik popoldne je bil Alojzij Mihelčič (Celje). Zahteval je večje podpore za hmeljarstvo ter je naglašal, da je konkurenca za naš hmelj huda in da je treba pobijati bolezni, ki ogrožajo naš hmelj. Hmeljarstvo v Savinjski dolini opravlja tudi pomembno socialno delo, ker dobe v hmeljarski sezoni tam delo razni brezposelni iz vse Slovenije.

Dr. Leskovar (mesto Maribor) je opisoval žalostne razmere slovenskega kmeta. Vzroki temu so v preveliki davčni obremenitvi kmetijstva in v trgovski politiki. Zemljinarja je že sama po sebi previsoka, ker se je stari katastrski donos v krouah spreminjal v dinarje in pomnožil za 20, torej na 80 kratno višino, dočim razvrednotenje denarja ni sledilo v taki meri. K temu pa pridejo še vse samoupravne doklade, ki so zelo visoke, ker so pač mnoga bremena, za katere bi morala skrbeti država in za katere v južnih krajih tudi skrbi, prevajajo na banovinska samoupravna bremena. Naša trgovinska politika mora dovoljno skrbeti za možnost izvoza naših glavnih pridelkov, ki so: les, živa, vino in sadje. Nujno je, da se omogoči izvoz našega vina, sicer bo naš kmet, ki po naravi ni nagnjen k pijančevanju, postal popolnoma vdan pijanosti, kakor svinčast erbski kmet v masti. Nujno je potrebno, da se uredi izvoz sadja. Pri tem je treba omogočiti rentabilno prodajo. Nujno potrebna je zlasti regulacija Pesnice, kjer propadajo travniki.

Alojzij Zorenč (Smarje pri Jelšah) je imel daljši govor, v katerem se je zavzemal za čim prejšnjo regulacijo Sotle in hudournika Bistrice ter za ustanovitev banovinske trdnice v šmarškem okraju, za podpore k nakupu galice, za podpore pri nakupu plemenske živine, za dodelitev plemenskega žreba, za povišanje sredstev k nakupu plemenskih mrjaskov, za nastavitve živalskega zdravstva v Rogatcu, za brezplačno dodelitev cepiva za cepljenje svinj proti rdečici in kugi in cepiva za zatiranje vraninega prisada in šuštarca ter zdravila proti meljivosti, za ustanovitev gospodinjstva sole v Rogatcu Slatini, za podaljšanje gospodinjstvom kmetijskih tečajev v okraju ter za zaščito gozdov, ki so podvrženi čezmernemu, naravnost obupnemu izkoriščanju in za čim večje podpore pri gnojenju sadnih sadežnic in gnojščic.

Dr. Peter Jereb (Radeče) je utemeljeval nujne potrebe, naj se nastavi banovinski živinozdravnik v Radečah, za to občino in za okolico. Sprsil je, naj se nadaljujejo regulacijska dela pri hudourniku Sapoti. Opozarjal je na obstoječe trdote določb zakona glede delitve gozdnih zemljišč ter je podal konkretne predloge, kako bi se dale te trdote odpraviti in bi se postopek ocenil ter poenostavil.

Dekan Anžič (Krško) je imel obsežen govor o potrebah svojega okraja. (Glavne misli tega govora še priobčimo.)

Pavel Bitnar (Crmnelj) je opisal kmetijske potrebe svojega okraja. Bela Krajina bi se razvila, če bi ji banovina pomagala, da bi preorala svoje puste pašnike v plodne njive, da bi razvila zlasti ovčerejo in zlasti če bi šla železnica skozi Belo Krajino na Vrbovsko. Izrazil je hvaležnost Belokranjcem za razširjeno drevnino, ker ima Bela Krajina drugo podnebje kakor drugi slovenski kraji in potrebujejo posebne vrste sadnega drevja.

Bridžosti Suhe Krajine

in novomeškega okraja

Alojzij Zupanec, župnik v Smihelu pri Žužemberku, je obširno govoril o strahotah in trpljenju ljudstva v Suhi Krajini in sploh v novomeškem okraju. Naglašal je, da je eicer v novomeškem okraju kmetijska sola na Grmu, toda iz njegove župnije do sedaj še noben fant ni šel v to solo. Vzrok je epiošna revščina, zato mora ljudska sola vzgajati otroke, da bodo ponosni na svoj kmečki etan. Učitelji, ki vzgajajo otroke v tem duhu, so zapustili lepe sledi v krasnih sadovnjakih. Zato je potrebno, da je poleg vsake ljudske sole vzorno gospodarstvo, kjer bi mogel učitelj nazorno pokazati otrokom, kako naj se kmetuje. Zahvalil se je g. banu za proračunsko postavko, ki določa namestitev živinozdravnika v Suhi Krajini. Dalje je govoril tudi o potrebah onih zadrug, ki niso člani Zveze in ki bi bile tudi potrebne podpore. Zlasti pa je naglašal, da noben kraj v Sloveniji ni bil tako prizadet lani po toči in neurjih, kakor novomeški okraj, ki je bil domala uničen od gornje Krke do Gorjanec. Uradno ocenjena škoda znaša v tem okraju 12 milijonov 466.000 din. Samo občina Žužemberk, ki ima letnega proračuna komaj 100.000 din, ima škodo 1.900.000 din. Na eno samo osebo pride 1000 din škode. Podpore je pa vsaka oseba dobila le po 5 din. Nekdaj trdni gospodarji prosijo za koruzo in velika večina kmečkih družin mora prosjati po drugih krajih za podporo. Ljudje nimajo niti za semena in so kar cele občine, ki ne premorejo mernika ovsca, fižola ali rži. Zato je semenogojška postavka nujno potrebna povišanja. Glavni gozdni posestnik v novomeškem okraju je Auerspergova družina, ki pa je pod državno upravo. Solastnice teh posestev so tudi občine, saj meri skupna parcela 17.000 ha. Ta gozd je imel lani 300 tisoč dinarjev čistega dohodka, toda od tega občine nimajo nobenega dobička in bi v sedanji revščini in lakoti potrebovale iz tega gozdnega fonda nujno podporo. Temu pa se upira Belgrad, ker so nekem zataknila ta denar.

Dr. Franc Vidic (mesto Kamnik) je govoril o potrebah znatne podpore za gozdarstvo in za ureditev hudournikov. Izrazil je tudi priznanje slovenskim gozdarskim uradnikom.

Naše združništvo

hvaležno voditeljem

Dr. Fr. Schaubach (okraj Maribor desni breg) je imel obsežen govor, ki so ga spremljali banški svetniki ob največji pozornosti. Senator dr. Schan-

bach je zlasti obširno komentiral one točke v ekspoziču g. bana, ki se tičejo sanacije našega združništva. Govor dr. Schaubacha bomo zaradi njegove izredne važnosti priobčili v eni naših prihodnjih števil v celoti, zaenkrat pa priobčujemo resolucijo, ki predstavlja glavne misli senatorja dr. Schaubacha in ki jo je soglasno odobril ves banški svet:

1. Banski svet dravske banovine vzame z zadovoljstvom na znanje poročilo g. bana o upostavitvi likvidnosti in sanacije našega denarstva, zlasti našega kmečkega združništva, pozdravlja z navdušenjem tozadavne banove ukrepe, posebno razpis 5% obligacij z dne 24. I. 1938 VII 645-4, jih odobrava v vsem obsegu, stoječ trdno za svojim banom, se v imenu slovenskega ljudstva toplo in iskreno zahvaljuje za njegove ukrepe, ter za njegovo izkazano skrb, razumevanje ter odločno pomoč kmečkemu kreditnemu združništvu, ki je ravno s tem njegovim činom zadobilo svojo moč nazaj in s tem dobilo priznanje tudi s strani bana za gospodarsko delo v preteklosti.

2. Banski svet dravske banovine pozdravlja z zadovoljstvom ukrepe centralne vlade, s katerimi je poskrbela nova denarna sredstva za naše denarstvo: banoniim zavodom in regulativnim hranilnicam potom kredita pri Narodni banki proti zastatitvi banov Privilegirane agrarne banke in državnih obveznic, kreditnim zadrugam pod istimi pogoji pri Poštni hranilnici.

3. Banski svet dravske banovine izraža svojo zahvalo vsem državnim funkcionarjem, ki so kakorkoli sodelovali pri delu za poživljanje našega denarnega gospodarstva. G. bana pa naproša, da tolmachi to zahvalo zlasti predsedniku kr. vlade dr. Milanu Stojadinoviču ter našima ministroma, voditelju dr. A. Korošču in dr. Mihi Kroku s prošnjo, da ohranijo dosežaj izkazano naklonjenost našemu najmočnejšemu ljudskemu gospodarstvenemu stebru, t. j. združništvu, tudi v bodoče.

Ob zaključku lista debata še traja ter je najavljenih še mnogo govornikov. Skupno se je priglasilo k razpravi o kmetijskem oddelku 50 govornikov. Nadaljevanje poročila o debati o kmetijskem oddelku priobčimo v jutrišnji številki našega lista.

SSSR pripravlja svetovno vojno

Proletariat naj bo v trajni mobilizaciji — ukazuje Stalin

Varšava, 15. febr. 13. t. m. je objavila moskvska »Pravda« pismo, ki ga je pisal Stalin nekemu vodji »Komsomolca«, v katerem sovjetski diktator izjavlja, da je med sovjetsko Unijo in kapitalističnimi državami vojna neizogibna. Ta vojna bo prinesla končno smago socializmu. Nadalje pravi, da morajo sovjetska Unija in pa z njo zvezane mednarodne delavske organizacije osredotočiti vse svoje napore, če naj proletariat izvojuje svojo končno zmago. Zato je treba sovjetsko vojsko, mornarico in letalstvo povečati do najvišje stopnje in ljudstvo se mora pripraviti na sedanji spopad med kapitalizmom in proletariatom, tako da bo odslej v trajni mobilizaciji. Stalin zaključuje pismo s pozivom na ves svetovni proletariat, da podpre Moskvo. Ta trud bo poplačan s ustanovitvijo socialističnega sovjetskega režima po vsem svetu...

Spej eden iz stare garde

Izvestjac (Moskva) pa so objavila nepričakovano novice, da je bil za vrhovnega poveljnika sovjetskega letalstva imenovan dosedajni poveljnik vojnega okrožja srednje Azije Lektjonov. Ne povedo pa »Izvestjac«, da je bil dosedajni šef sovjetskega vojnega letalstva Gakov Alknis (po rodu Litovec) »ekvidirant«, kakor pravijo v Rusiji ljudem, ki čez noč izginejo, bodisi da so jih ubili ali pa neznanu kam zaprli ali izgnali na sever. Alknis je tudi pripadal stari Ljeningovi gardi in je bil prvi, ki je organiziral rusko vojno letalstvo. Bil je najintimnejši prijatelj vojnega komisarja Vorosilova in njegova desna roka. Zato je njegova likvidacija zbudila veliko presenečenje, saj kaže na to, da se namerava Stalin s časom iznebiti tudi Vorosilova samega, ki se ima samo svoji popularnosti zahvaliti, da je bil na zadnjem zasedanju vrhovnega sveta Sovjetov imenovan spet za vojnega komisarja.

Usoda dveh pos'anihkov

Stalin sploh nadaljuje krvavo čiščenje v vrstah boljševiške elite. Nesrečni Ostrovski, bivši poslanik v Bukarešti, ki je bil odpoklican in se spočelja ni hotel vrniti, ampak se je podal na Dunaj, ki ga je pa takoj zapustil, ker je izvedel, da ga čakajo od GPU naročeni morilci, se je zdaj vrnil v Moskvo, ker so mu sporočili, da bodo neusmiljeno obračunali z njegovimi starši in sorodniki, če se ne odzove odpoklicu. Ostrovski se nahaja zdaj v zloglasnih zapornih Lubjanke v Moskvi.

Te dni so ustrelili tudi bivšega sovjetskega generalnega konzula v Barceloni Ovsejenka. Ta usmrtilitev je napravila tako globok vtis, kakor ga niso povzročile niti usmrtilite drugih boljševiških kolovodij. Ovsejenko je namreč bil za sovjetski režim zelo zaslužen. Leta 1918 je organiziral ukrajinsko komunistično vlado v Harkovu, odkoder je potem zavzel vso Ukrajino. Najbolj se je podlikoval v vojni zoper generala Denikina s svojo

Seja Narodne skupščine

Belgrad, 15. febr. m. Današnja skupščinska seja se je pričela ob trilettr na 9. Po prečitnem zapisniku se je javil k besedi Voja Lazič in vprašal predsednika, kako je s podporami za pogorele v Hercegovini. Predsednik je odgovoril, da je že nakazal 10.000 din, če mu bodo pa sredstva dopuščala, pa bo dal še več. Prešli so na dnevni red, na proračun. Govorilo je več poslancev, ki so razpravljali o opozicijskem sporazumu in konkordatu. Tudi danes je »dežural« za JNS bivši senator Jovo Banjanin, ki je opazoval potek z galerije in skušal na ta način opogumiti namišljene veličine, ki jih je JNS postavila za govornike. Prvi je govoril Jorgan Acimovič, poslanec iz južne Srbije, član sporazuma. O razmerah v južni Srbiji je govoril zelo pristransko in neokusno iznašal govornice z banketa ob priliki proslave 25 letnice osvoboditve južne Srbije. Govoril je tako zmedeno, da mu je nazadnje predsednik odzvel besedo. Naslednji je govoril Milan Vukičević (Baričevičev jugoslovanski klub), ki je tudi letos razženjal posamezne postavke. Glasoval bo proti. Naslednji je govoril Mirko Došen (JNS). Nastopil je očitno po navdihnenju Banjanina, ki ga je ves čas poslušal na galeriji. Tudi se je na par mestih na Banjanina skliceval. Gotovo je mislil, da bi bila velika škoda, če bi skupščina ne vedela za njegova mnenja o notranji politiki sedanjega vlade. Nastopil je proti ureditvi notranjepolitičnih vprašanj. Glasoval bo proti. Zaradi osebnega pojasnila je spregovoril Caslav Nikitovič, poslanec JRZ, ki je ostro zavračal poslanca Acimoviča. Naslednji je bil Ante Kovač (JNS), ki je govoril o notranji in zunanji politiki v žargonu zagrebških »Kopriv«. Ni prizanesel niti slovenskim fantovskim odsekom. V istem smislu je govoril tudi Radislav Novakovič, izvoljen na Mačkovi listi. Dopoldanska seja je bila s tem zaključena. Popoldanska se je pričela ob 5. Vodil jo je podpredsednik Franjo Markovič. Prvi je govoril Ignatije Stefanovič (JNS), ki se je pošteno trudil in branil šestojanuarsko politiko. Precejšen del govora je posvetil notranjemu ministru dr. Korošču. Vehementno je napadal lanskoletno majniško proslavo in je rekel, da so bile slavnosti čisto plemensko-slovenske obeležja in da to ni bil noben revolucionaren akt, ker ni zajel tudi Srbov v Srbiji. Ploskali so mu tudi slovenski JNSarji. Glasoval

bo proti. Sledil je Dimitrije Vujič (Baričevičev jugoslovanski klub), ki je kritiziral personalno politiko prometnega ministra. Glasoval bo proti. Za Vujičem je govoril Milan Mravlje, ki je tudi v svojem sedanjem govoru pogreval stare fraze in pobijal klerikalnega zmaja, katerega je v najstrašnejši barvi slikal ostalim poslancem. Najprej se je sprivil na bana dr. Natlačena, nato pa je srbskim poslancem pripovedoval, da hočejo Slovenci na Brezjah postaviti grob neznanemu vojaku, čeprav že imamo tak grob na Avali. Slovencem po zatrevanju Mravljeja ni treba nobenega groba, kvečjemu še grob slovenskega prostovoljca. Tudi Slovenci več ne rabijo svoje zastave. Za JRZ v Sloveniji je dejal, da slovenska JRZ sploh ne obstoja, ker deluje samo pod raznimi drugimi organizacijami fašističnega kova, kakor »rojnik«. Po svoji stari navadi je večino Slovencev spet denunciral ter je zatrevjal, da pristaji JRZ v Sloveniji povsod obsejajo samo slovenske zastave. Če pa pride kak poslanec ali kak gost kot kontrola iz Belgrada v Slovenijo, pošljejo kakšnega fanta v vas, da hitro obvesti vse vaščane, da morajo tega dne obesiti državne zastave.

Prebral je nato tudi znani letak, ki so ga lani izdali nekateri nezadovoljni pristaji bivše SLS. S čitanjem tega letaka je poslanec popolnoma zbegal, tako da njegovi pristaji niso vedeli, ali naj ploskajo in so zato delali popolnoma neumestne klice, ki so šli v prid vladni večini. Zato je večkrat med njegovim govorom nastal buren smeh na račun Mravljeja. Zlorabljal je tudi ime dr. Gosarja, kakor da bi bil le-ta podal kako izjavo njemu v prid iz zaključka njegovega govora se je dalo posneti samo to, da narodna zavesa v Sloveniji še nikdar ni bila tako močna, kakor je zdaj. Pristaji vladne večine ploskajo in vzklíkajo: In to po zaslugi sedanjega vlade in dr. Korošca. Nazadnje je prebral spomenico Zveze slovenskih zadrug kot kritiko posojila Zadrugi zvezi za sanacijo slovenskega kmečkega združništva. Kakor po navadi, je bil tudi današnji Mravljetov govor vseskozi zmeden in ni na nikogar napravil kakšnega vpliva. Za njim je govoril Aleksander Lazarevič, edini Ljotičev pristaš v skupščini.

Knez namestnik spet v Belgradu

Belgrad, 15. febr. AA. Danes ob 11.50 se je vrnil iz Aten Nj. kr. Vis. knez namestnik s svojim spremstvom. Z istim vlakom so pripeli Nj. kr. Vis. vojvoda Kenteki, Nj. kr. Vis. ruski veliki knez Dimitrij in grof Terring, ki bo še danes nadaljeval svojo pot.

Na topičerski postaji so Nj. kr. Vis. sprejeli kraljeva namestnika dr. Stankovič in dr. Perovič, predsednik vlade dr. Stojadinovič, prometni minister Spaho, tukajšnji angleški in grški poslanik in civilni in vojaški dom Nj. Vel. kralja.

21. februarja volitve pravoslavne patriarha

Belgrad, 15. febr. m. Na predlog pravosodnega ministra je podpisan ukaz o volitvi patriarha pravoslavne cerkve. Volitve bo 21. februarja t. l.

Prometni minister odhaja v Italijo

Belgrad, 15. februarja. m. Jutri dopoldne odpotuje v Italijo prometni minister dr. Spaho. Njegovo potovanje je informativnega značaja. V Italiji si bo ogledal najmodnejšo železniško postajo v Florenci in velike tovarne »Bredac« ter večje tovarne za vagonne in električne lokomotive. Obiskal bo tudi znano tovarno »Fiat«. Na potovanju v Italijo, kjer bo ostal kakih 10 dni, ga spremlja njegov pomočnik inž. Schneller.

Ponarejevalci denarja obsojeni

Celje, 15. februarja. Današnja razprava proti znanim ponarejevalcem 100 in 1000 dinarskih bankovcev je trajala od 11 dopoldne do pol 2 popoldne in se je nadaljevala od 4 popoldne do četrta na devet zvečer. Za razpravo je vladalo veliko zanimanje ter je bilo v dvorani precej poslušalcev. Ob 7 se je senat umaknil k posvetovanju, ki je trajalo do četrta na devet, ko je bila izročena sodba. Plevnik Jurij je bil obsojen na 4 in pol leta robije, Oprešnik Anton na 4 leta robije, Arzenček pa na 3 mesece strogega zapora. Oproščena sta bila vsake krivde oba Kladnika. Obsojenec bodo morali plačati 2000 din povprečne razdelno. Sodišče je upoštevalo pri Plevniku, da je oče devet neproskrbljenih otrok in njegovo priznanje, medtem ko je pri Oprešniku upoštevalo tudi 3 in pol letno obsojbo, s katero je bil obsojen zaradi številnih vlovov že lani. Obtoženci so kazen sprejeli.

Zaradi pomanjkanja prostora bomo podrobneje poročali jutri.

Spor med Nemci

Belgrad, 15. februarja. m. Spor, ki je izbruhnil v vodstvu nemške narodne manjšine, se nadaljuje in kakor kaže, bo stvar prišla pred sodišče. Dr. Kraft izjavlja v listu »Deutsches Volksblatt«, da bo imel dr. Moser priliko, da dokaže svoje očitke pred sodiščem. V isti številki pa objavlja tudi dr. Moser, da s mirnim smrcem čaka sodnega poziva. Dr. Moser je med vodilnimi člani nemške manjšine in zahteva ločitev gospodarskih in združničnih ustanov od političnega vodstva, ki ga ima zdaj v svojih rokah dr. Kraft.

Sestanek Balkanske zveze

Atene, 15. febr. Na predlog točasnega predsednika Balkanske zveze Metaxasa so zunanji ministri Jugoslavije, Romunije in Tučije določili 25. febr. kot dan sestanka Balkanske zveze. Sestanek bo v Ankari.

Belgrad, 15. februarja. m. Kmetijski minister je s svojim odlokom dovolil odložitve plačil za šest let Posojilnici v Kapelah pri Brezicah. V tem času se bodo stare vloge obrestovale po 2%.

Osebnosti

Belgrad, 15. febr. AA. S sklepom ministrstva za gozdeve in rudnike sta postavljena za pristava 8. skup. in v. d. šefa gozdne uprave v Dolnji Lendavi inž. Anton Čenčič, dosedaj uradni-pripravnik in za pripravnika volonterja pri ravnateljstvu gozdov za križevsko občino v Belovaru inž. Ad. Rožič

Po španskih bojiščih

Pariz, 15. febr. AA. Havas: Po poročilih iz Burgosa so nacionalisti dosegli na estramadurski fronti velik uspeh. Njihovo zmagozlasno prodiranje se je končalo snoči ob 23. Napadli so 5 linij strelskih jarkov ter 4 zavzeli že jutraj po krvavih bojih, peto linijo so pa zavzeli po težkem topniškem ognju in hudem strojniškem obetreljevanju. Najvišji vrh, ki obvlada okolico Jalam, so nacionalisti zavzeli z ročnimi granatami. Preden so zavzeli gradšč Argallen, so se nacionalisti oddelki nahajali v dolini, nasprotnik je pa obvladal vrhove, zdaj imajo pa nacionalisti pred seboj vso dolino Estramaduro in jo obvladujejo.

Madrid, 15. febr. AA. Havas: Na estramadurski fronti nacionalistične čete še močno pritiskajo pri Sieri. V odseku pri Zalamei deilla Serena so nacionalisti po triurni borbi morali zapustiti zemljišče, ki so ga bili zavzeli in se umakniti na svoje prvotne postojanke.

Peralas, 15. febr. AA. Havas: Posebni Havasov dopisnik poroča, da so nacionalistični sanitetni oddelki te dni severno od Teruela na bojiščih pokopali nad 5000 miličnikov. Nacionalisti pa so ujeli 10.000 miličnikov.

Pred splošno otenzivo na Madrid

Madrid, 15. febr. e. V okolici Madrida pripravljajo nacionalisti najbrž splošno ofenzivo proti Madridu. Pri Bruneti in ob Jarami zbirajo nacionalisti čete in municijo. Danes so vladni topovi ves dan obstreljevali nacionalistične postojanke. Tudi pri Questa dela Reina se opaža močno gibanje nacionalistov. V neposredni bližini Madrida pa je na obeh frontah vse mirno.

krvočelnostjo. V Barceloni pa je organiziral španske komuniste, jih vojaško opremil ter je zamislil vse grozovitosti, s katerimi so španski komunisti divjali proti nacionalcem in duhovščini, ter postal naravnost morilec v masah. Zdaj ga je zadela tista usoda, ki jo je v Kataloniji pripravil na tisoče nedolžnim žrtvam. Obsojen je bil zaradi trockizma.

Tiskovna „svoboda“ pod Stalinom

Stalin je hudo poostril tudi cenzuro sovjetskega časopisja, revij in gledališča ter vseh umetniških kulturnih prireditelj ter knjig. Režim je prepovedal veliko igrokazov in celo oper, ki so se doslej uprizarjale brez ugovora. Tudi veliko knjig, ki so se doslej svobodno čitale, je prepovedanih in jih policija zaseže ter uniči, kjerkoli jih zasledi. Zaradi tega seveda naglo pada umetniška produkcija, ker mora vsako delo v najstrožjo cenzuro in se seveda vsak boji, da ga ne bi osumili trockizma ali »neproletarskega mišljenja«. Samo take knjige oziroma dela imajo uspeh, ki proslavljajo proletarsko državo, kakor si jo predstavlja Stalin.

Verižništvo z draginjo

»Pravda« in večerna »Moskva« se razburjata, ker se je zadnje čase silno razpasla spekulacija in verižništvo. Verižniki, ki se nahajajo v sovjetskih vrstah samih, delajo s pomočjo posredovalcev, zato da sami ostanejo v temi. »Pravda« zahteva, naj policija take ljudi neusmiljeno izsledi. Ne povedo pa sovjetski listi, da je verižništvo krivo še dalje večje pomanjkanje živil in nujnih življenjskih potrebščin sploh. Marsikateri sovj. funkcionar, ki dela v državnih konsumih, skriva in kopiči živila, obleko in obutev ter jo potem prodaja po posredovalcih za odušerke cene, ki dosegajo 400 odstotkov dejanske vrednosti! Vse to dokazuje globoke rane, ki jih sekta Rusiji in njenemu prebivalstvu komunistični režim, ki more samo s krvavo krutostjo krotiti ljudi in preganjati razmere, ki jih je ustvaril sam.

Neljubi komunisti tudi v rdeči Španiji niso varni

Liberec, 15. februarja. Na dan je prišlo, da so bivšega zasebnega tajnika Leva Trockega, Ervina Wolfa, sina nekoga tukajšnjega veletrgovca, sovjetski agenti nasilno odvedli iz rdeče Španije v Moskvo in da so ga tamkaj obsodili na smrt. Ervin Wolf je bil Trockemu tajnik z njegovega bivanja na Norveškem, pozneje je pa šel kot vojni dopisnik nekoga marksističnega londonskega lista v rdečo Španijo, kjer so ga meseca avgusta l. l. pogrešili. Češkoslovaški konzulat je uvedel obsežno preiskavo in ugotovil, da je bil Wolf nekaj časa zaprt v samostanu sv. Uršule. Vse kaže, da so ga od onod odpeljali v Moskvo. Smrtno kazen nad Wolfom so že izvršili.

Francoski komunisti Francijo vlečejo v vojno

Pariz, 15. febr. Bivši ministrski predsednik Flandin je rekel v nekem govoru v Bordeauxu, da komunisti vlečejo Francijo v vojno. Povsod to izjavo zelo živahno komentirajo. Levičarski tisk, ki zagovarja zvezo s sovjetsko Rusijo, zelo hudo napada Flandina zaradi te izjave. Številni desničarski listi pa Flandinu čestitajo.

Vse je dovoljeno - tudi obiskati papeškega nuncijskega, če kaže

Budimpešta, 15. febr. b. Novi predstavnik sovjetske Rusije v Budimpešti in odpravnik poslov sovjetskega poslanstva Viktor Plotnikov je prisel v Budimpešto ter je že napravil nekaj diplomatskih obiskov. Plotnikov je obiskal tudi predstavnika sv. stolice, budimpeštanskega nuncijskega, kar je vzbudilo v političnih in diplomatskih krogih veliko pozornost, ker vsi njegovi predniki niso obiskali predstavnika sv. stolice. Ruski odpravnik poslov se je pričel učiti tudi nemščine in madžarščine, vsled česar sklepajo, da bo ostal dalj časa na svojem mestu.